

ca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389).

Art. 2. Uprawnienia absolwentów Państwowej Szkoły Morskiej określają przepisy specjalne, w szczególności przepisy o kwalifikacjach oficerów polskiej marynarki handlowej.

Art. 3. Nadzór zwierzchni nad działalnością Państwowej Szkoły Morskiej w zakresie wykształcenia zawodowego wykonywa Minister Przemysłu i Handlu, w zakresie zaś wykształcenia ogólnego oraz wychowania społeczno-obywatelskiego — Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 4. (1) Statut normuje sprawę ustroju i organizacji szkoły, w szczególności: okres trwania nauki w zakresie zarówno teoretycznym jak praktycznym, egzaminy i dyplomy, karność szkolną i umundurowanie uczniów, wysokość i sposób pobierania opłat szkolnych oraz gospodarkę finansową.

(2) Statut nadaje Państwowej Szkole Morskiej Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(3) Statut zostaje ogłoszony w Monitorze Polskim.

Art. 5. (1) Przy szkole mogą być tworzone zakłady lub instytuty pomocnicze, przeznaczone do prac specjalnych, związanych z zawodowym kształceniem pracowników żegluga morskiej lub z pracami badawczymi w dziedzinie spraw morskich.

(2) Statuty tego rodzaju zakładów i instytutów ustala Minister Przemysłu i Handlu.

(3) Przepisy powyższe dotyczą również internatu szkolnego.

Art. 6. (1) W celu niesienia pomocy w kształceniu uczniów Państwowej Szkoły Morskiej może być przy szkole utworzony fundusz stypendialny, posiadający osobowość prawną.

(2) Zasady organizacji i administrowania funduszem stypendialnym ustali statut, wydany przez Ministra Przemysłu i Handlu.

(3) Przepisy powyższe nie wyłączają możliwości tworzenia fundacji stypendialnych na wyżej wymienione cele na zasadach ogólnych.

Art. 7. Uczniowie i kandydaci, zarówno w szkole jak i na statku szkolnym, wychowywani są w duchu karnośći wojskowej.

Art. 8. Stosunek służbowy mianowanego grona nauczycielskiego Państwowej Szkoły Morskiej określa ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Art. 9. Grono nauczycielskie i pracownicy administracyjni Państwowej Szkoły Morskiej oraz oficerowie i załoga statku szkolnego noszą umundurowanie, określone przepisami ogólnymi o umundurowaniu funkcjonariuszów polskiej marynarki handlowej.

Art. 10. Państwowa Szkoła Morska może być zwinęta na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów, która jednocześnie postanowi o przeznaczeniu pozostałego mienia szkoły oraz funduszu stypendialnego.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

104

U S T A W A

z dnia 27 lutego 1937 r.

o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich.

Art. 1. Gminom wiejskim służy prawo pobierania samoistnego podatku wyrównawczego od płatników państwowych podatków: gruntowego, przemysłowego i od nieruchomości.

Art. 2. (1) Ogólna suma podatku wyrównawczego nie może przewyższać niedoboru, wynikającego z zestawienia dochodów i wydatków zwyczajnych gminy pomimo wykorzystania w pełni wszystkich źródeł dochodowych, przewidzianych w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r.

o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454), ani nie może być wyższa od sumy złotych, równej ilości hektarów gruntów, opodatkowanych w danej gminie, pomnożonej: 1) na obszarze województwa poznańskiego — przez 0,25, 2) na obszarze województw: pomorskiego, krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego — przez 0,50, 3) na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego — przez 1,5, 4) na ob-

szarze woj. warszawskiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego i białostockiego — przez 2.

(2) Podatek ten będzie pobierany w równych ratach półrocznych, odpowiadających terminom płatności podatku gruntowego.

Art. 3. (1) Gminy wiejskie, które pomimo wyczerpania wszystkich źródeł dochodowych łącznie z wpływami z podatku wyrównawczego, obliczonego według zasad art. 2, nie są w stanie pokryć wydatków budżetowych — mają prawo podwyższyć wymiar podatku wyrównawczego przez powiększenie mnożnika, wskazanego w art. 2 ust. (1), a mianowicie: dla województw, wymienionych w art. 2 ust. (1) pkt 1) i 2) — o 0,50, a w pkt 3) i 4) — o 0,25.

(2) Podwyższenie wymiaru może nastąpić na podstawie uchwały rady gminnej, zatwierdzonej przez wydział powiatowy oraz wojewodę po wysłuchaniu opinii wydziału wojewódzkiego z głosem decydującym.

(3) Podwyższony w myśl ust. (2) wymiar nie może być brany za podstawę rozliczenia z byłymi jednostkami administracyjnymi samorządu terytorialnego, które uległy likwidacji na mocy ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294).

Art. 4. Poszczególne gminy dokonywają rozkładu podatku wyrównawczego na podstawie odpowiedniego statutu, który podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej, wskazanej w art. 36 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) przy odpowiednim zastosowaniu art. 38—41 tejże ustawy.

Art. 5. (1) Ogólna suma podatku wyrównawczego podlega w każdej gminie podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników tego podatku w stosunku do przypadających na każdego z nich podatków, które w myśl art. 1 stanowią podstawę wymiaru podatku wyrównawczego, przy czym za podstawę wymiaru tegoż

podatku przyjmuje się: w stosunku do płatników państwowego podatku gruntowego — podatek przypadający według przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), jednak bez oddzielnego dodatku i ulg, przewidzianych w art. 7 i 8 tegoż dekretu, w stosunku zaś do płatników państwowego podatku przemysłowego — ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, w stosunku do płatników podatku od nieruchomości — podatek od nieruchomości.

(2) Grunty, zwolnione od państwowego podatku gruntowego, a opłacające dodatki do tego podatku na rzecz związków samorządu terytorialnego na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) — podlegają podatkowi wyrównawczemu.

Art. 6. Do wymiaru i poboru podatku wyrównawczego stosuje się przepisy części V i VI ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454).

Art. 7. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą ustawa z dnia 20 marca 1931 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 172) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 r. i traci moc obowiązującą dnia 31 marca 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

105

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 lutego 1937 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się dołączoną do niniejszego rozporządzenia taryfę wykupu tytoniu krajo-

wego, określającą zasady klasyfikowania i ustalania cen liści tytoniowych, odstępowanych przez plantatorów w myśl obowiązujących przepisów przedsiębiorstwu „Polski Monopol Tytoniowy”.

Przy stosowaniu dołączonej taryfy dla ustalenia szacunku i obliczenia należności, przypa-